

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Catan Liliana și Boico Victor,

juducând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către inculpata Colesnic Valentina și de către avocatul acesteia, Filatov Serghei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2019, în cauza penală în privința inculpatei

Colesnic Valentina xxx, născută la xxx, originară și domiciliată xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.12.2016 – 01.02.2019;

Instanță de apel: 27.03.2019 – -16.12.2019;

Instanță de recurs: 20.02.2020 – 26.01.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 01 februarie 2019, Colesnic Valentina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.190 alin.(5) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei și cu privire dreptul de a exercita oricare funcție sau activitate legată de gestiunea mijloacelor materiale și financiare pe un termen de 4 ani.

S-a dispus încasarea de la Colesnic Valentina în folosul lui Moscovciuc Vladimir prejudiciul material cauzat în sumă de 29 000 Euro în lei la cursul BNM din data executării hotărârii, precum și suma de 40 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat.

Prin aceeași sentință a fost încetat procesul penal în privința lui Colesnic Dumitru, însă în privința acestuia sentința nu se contestă.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Colesnic Valentina, acționând intenționat, împreună și de comun acord cu fiul său Colesnic Dumitru, prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată o faptă mincinoasă, sub pretextul vânzării apartamentului nr.31, bd. Dacia 17, mun. Chișinău, denaturând situația bunului imobil care nu era scos la vânzare, cunoscând din start că apartamentul dat nu este expus spre realizare, aflându-se drept obiect a unui litigiu civil între cet. Iudina Ludmila și familia Vladimir și Violeta Tcaciuc pe care îi

reprezenta în instanța de judecată în baza procurii din 23.02.2015, cunoscând cu certitudine că proprietarii imobilului nu doresc și nici nu au intenționat înstrăinarea acestuia, respectiv, neavând careva atribuții legale de a dispune de acest apartament, astfel după un set repetat și îndelungat de întâlniri și tratative, l-au convins, iar fiul numitei Colesnic Dumitru, aflându-se în mun. Chișinău, bd. Dacia, 11/2, a primit de la Moscovciuc Vladimir, cu care era în relații de prietenie, abuzând de încrederea acestuia, în trei rate, suma de 29 000 (douăzeci și nouă mii) Euro, care, conform cursului oficial al Băncii Naționale Moldova din 01 martie 2016, constituiau la momentul comiterii infracțiunii, echivalentul sumei de 632 333,4 lei, pe care i-au însușit, întrerupând ulterior comunicarea cu ultimul și cauzându-i un prejudiciu în proporții deosebit de mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept*, că faptele inculpatei Colesnic Valentina întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatei Colesnic Valentina în baza art.190 alin.(5) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa 14 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a desfășura careva activitate legată de înstrăinarea imobilelor pe un termen de 4 ani.

Admiterea integrală a acțiunii civile înaintată de către partea vătămată Moscovciuc Vladimir și de a încasa de la inculpata Colesnic Valentina prejudiciul material cauzat prin infracțiune în cuantumul înaintat de 632 333,4 lei, cât și a celui moral în valoare de 100 000 lei.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- cu toate că instanța de judecată corect și just a încadrat acțiunile inculpatei, la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont în deplină măsură de circumstanțele cauzei, de modul de săvârșire a infracțiunii, astfel aplicând în privința numitei o pedeapsă prea blândă;

- la emiterea sentinței, instanța de fond a aplicat neîntemeiat prevederile art.79 Cod penal, neținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale stabilite de Codul Penal, în special de comportamentul inculpatei în timpul și după consumarea infracțiunii;

- în context, inculpata nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, nu a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune;

- potrivit actelor și documentelor la întreținerea inculpatei nu se află careva persoane, inclusiv minori, iar cele indicate în sentință de către instanța de judecată precum că ar avea la întreținere un copil minor sunt date declarative;

- aspectul ce ține de faptul că inculpata o perioadă îndelungată a exercitat funcția de judecător nu poate servi drept circumstanță excepțională. În viziunea acuzării, prin comiterea infracțiunii de escrocherie, inculpata a denigrat imaginea judecătorului în societate;

- mai mult ca atât, pe parcursul dezbaterilor judiciare inculpata a ocupat o poziție vădită de apărare având ca scop evitarea răspunderii penale, inducând în eroare instanța de judecată, referitor la circumstanțele de drept.

3.1. Avocatul Filatov Serghei în numele inculpatei, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din motivul lipsei faptei infracțiunii imputate și lipsei componentei de infracțiune, precum și respingerea acțiunii civile ca neîntemeiată.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- constatările instanței de judecată nu au nici o susținere prin probe directe, concludente și pertinente, fiind bazate pe presupuneri „că astfel de situație ar putea avea loc”;

- partea apărării consideră că, nu sunt probate în modul corespunzător următoarele constatări ale instanței referitoare la fapta incriminată: faptul că Colesnic Valentina a acționat împreună cu Colesnic Dumitru și au avut oarecare înțelegere; faptul prezentării de către inculpată a unei fapte mincinoase ca adevărată, și anume precum că apartamentul menționat poate fi vândut lui Moscovciuc Vladimir pe când proprietarii acestuia, domnii Tcaciuc, nu au manifestat niciodată intenții de înstrăinare a acestuia; faptul că a avut loc un set repetat și îndelungat de întâlniri și tratative, pentru a-l convinge pe Moscovciuc Vladimir să transmită bani. Nici măcar una singură întâlnire sau discuție, dovedită în modul corespunzător;

- în confirmarea acestor fapte nu există nici o probă materială și nici un martor ocular credibil. Toate probele, invocate de instanță sunt indirecte sau intermediare;

- toate declarațiile martorilor, cum ar fi Gavricov Andrei, Gololobova Chira, Grossu Gheorghe invocate de instanța de judecată în susținerea sentinței de condamnare sunt bazate numai pe „auzite” de la partea vătămată Moscovciuc Vladimir, alte persoane, fără ca să confirme nemijlocit, expres și clar faptele importante pentru cauza (cum ar fi participarea acestora la pretinsele negocieri sau convingeri din partea inculpaților);

- pe de altă parte, în materialele cauzei sunt probe concludente și recunoscute de către toți participanții, care determină clar și cert natura raportului juridic examinat și circumstanțele importante, cum ar fi: recipise scrise de Colesnic Dumitru și scrisori confirmative (f.d.30-35, vol. I), în care se confirmă că Colesnic Dumitru a luat de la Moscovciuc Vladimir, cu titlu de împrumut banii în cauză și s-a obligat să îi întoarcă într-o anumită perioadă de timp; declarațiile martorilor Tcaciuc Violeta (f.d.70-71, vol. IV) și Tcaciuc Vladimir (f.d.66- 67, vol. IV), prin care se confirmă următoarele circumstanțe importante: la inculpata Colesnic Valentina ei s-au adresat pentru asistența juridică în luna ianuarie 2015, și procura de reprezentare în instanța de judecată au emis-o în luna februarie 2015. Alte procuri, inclusiv pentru înstrăinarea apartamentelor, ei nu au dat;

- din probele materiale - recipisele scrise de Colesnic Dumitru (f.d. 30-35, vol. I) și acceptate de partea vătămată ca confirmare a relației existente, rezultă că partea vătămată Moscovciuc Vladimir a împrumutat lui Colesnic Dumitru, în trei rate, suma totală de 29.000 Euro. Colesnic Dumitru s-a obligat să le întoarcă și nu a negat faptul împrumutului (f.d.60, vol. I). Astfel, este confirmat prin probe scrise raportul civil de împrumut, reglementat de prevederile Codului Civil;

- în pofida acestor probe incontestabile, instanța face o apreciere arbitrară care denaturează esența acestora, și anume (pag.21, alin. 2 din Hotărâre): „De asemenea, probatoriul administrat combate versiunea relațiilor de împrumut dintre Colesnic Dumitru și Moscovciuc Vladimir, contrar alegațiilor inculpatei Colesnic Valentina, deoarece declarațiile părții vătămate referitor la recipisele citate, precum și cererile de prelungire a termenelor de achitare din 23.07.2015 și 16.03.2016 (f.d.33-34), coroborate cu explicațiile consecutive cronologic ale părții vătămate, inclusiv explicația că prin aceste prelungiri Colesnic Dumitru le scria ca să îl liniștească și să nu își facă griji că el poate să scrie rugăminte de a prelungi termenul achitării din recipise și în timp apropiat o să aibă toate actele, descrierea evenimentelor factice și rolul fiecărui inculpat, se coroborează integral cu întregul material probator care este în interconexiune și demonstrează existența escrocheriei comisă și de inculpata Colesnic Valentina și nu a unor relații de împrumut exclusiv dintre Colesnic Dumitru și Moscovciuc Vladimir, contrar versiunii inculpatei Colesnic Valentina”;

- totuși, din toată această explicație a instanței, nu se reține nici un argument sau referire la alte probe concrete, care ar combate natura juridică a înscrisurilor invocate de însăși participanții ai raportului existent. În acest sens, era dreptul exclusiv al lui Colesnic Dumitru de a asuma angajamentul material în formă de împrumut și era dreptul exclusiv al lui Moscovciuc Vladimir de a accepta sau nu această formă. Ori, dacă Moscovciuc Vladimir pretindea la alt raport, cum ar fi procurarea imobilului, etc. este rezonabil ca el să fi cerut o confirmare corespunzătoare a acestui raport (avans, arvună, antecontract, etc.), însă, Moscovciuc Vladimir a acceptat forma împrumutului și acuma nimeni, nici Moscovciuc Vladimir, nici instanța de judecată, nici un alt terț nu are dreptul și nici competența de a califica altfel raporturile create decât un împrumut. Pentru a combate caracterul de împrumut al raportului în cauză, confirmat prin recipise-probe scrise, sunt necesare alte probe scrise, emise/recunoscute de către participanții acestor raporturi, însă, astfel de probe nu au fost invocate nici de acuzarea și nici de instanța de judecată, din simplul motiv, că nu există;

- unica constatare legală și întemeiată care poate fi făcută în temeiul recipiselor și scrisorilor examinate, este că între Colesnic Dumitru și Moscovciuc Vladimir au existat raporturi de împrumut;

- însă, condamnarea pentru nerestituirea împrumutului nu este posibilă, de aceea acuzarea împreună cu partea vătămată a încercat să denatureze situația prin „promisiunea inculpaților de a vinde apartamentul litigios”, care contravine probelor directe. Cu regret, instanța de judecată a acceptat această denaturare și a admis interpretarea arbitrară;

- prin declarațiile martorilor Tcaciuc Violetta (f.d.70-71, vol. IV) și Tcaciuc Vladimir (f.d.66-67, vol. IV) s-a confirmat faptul că ei s-au adresat către Colesnic Valentina pentru asistența consultativă în soluționarea litigiului cu apartamentele în cauză, în luna ianuarie 2015. Astfel, în momentul oferirii primei rate de împrumut, adică la 01.04.2014 în sumă de 21.000 Euro (f.d.30, vol. I), nici Colesnic Valentina și nici Colesnic Dumitru nu au știut despre probleme cu apartamentele domnilor Tcaciuc și nici nu au putut invoca/utiliza această situație;

- prima instanță recunoaște că domnii Tcaciuc au confirmat direct implicația inculpatei Colesnic Valentina abia în luna ianuarie 2015, însă unilateral, arbitrar și inadmisibil admite că acestea au fost false. În acest sens, instanța a constatat (pag. 19, alin. penultim): „prin cerere despre care sunt date certe la dosar, a fost depusă de soții Tcaciuc la 27.03.2014, iar prima recipisă pe suma de 21 000 Euro datează cu 01.04.2014, nefiind explicat plauzibil de unde ar fi cunoscut partea vătămată despre apartamentele vizate înainte de ridicarea actelor ce țin de aceste apartamente de inculpată, instanța reține ca veridice declarațiile părții vătămate Moscovciuc Vladimir, precum că inculpații, inclusiv Colesnic Valentina i-au prezentat înscrisuri referitor la apartamentele litigioase și i-au comunicat și l-au convins referitor la aceste apartamente, contrar argumentelor inculpatei Colesnic Valentina că ar fi aflat despre ele în anul 2015”;

- totodată, la materialele cauzei este anexată cererea de chemare în judecată din 29 mai 2015 (f.d.96-99, vol. I) din partea soților Tcaciuc privind eliberarea bunurilor imobile de sub sechestru, care totalmente confirmă versiunea acestora, precum că s-au adresat la inculpata Colesnic Valentina abia în anul 2015;

- în acest sens, instanța arbitrar a constatat că Valentina Colesnic a asistat pe soții Tcaciuc la întocmirea cererii din 27.03.2014, or nu există nici o confirmare a acestui fapt. Mai mult, această constatare contravine declarațiilor martorilor Tcaciuc Vladimir și Violeta precum că s-au adresat la Valentina Colesnic în luna ianuarie 2015;

- ca urmare, constatările instanței privind fapta incriminată nu sunt bazate pe probe veridice, mai mult contravin acestora, dar se bazează numai pe declarațiile contradictorii a părții vătămate și declarațiile martorilor, care redau numai ceea ce au auzit de la alții (inclusiv de la partea vătămată), dar nu au participat/asistat nemijlocit la evenimentele importante pentru cauză;

- prin ordonanța din 09.10.2018 acuzatorul a invocat că fapta de escrocherie, imputată inculpatei Colesnic Valentina, constă în „dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată o faptă mincinoasă”, însă nu este specificat care fapta concretă mincinoasă a fost prezentată ca adevărată. Mai mult, acuzarea nu a indicat și alte caracteristici obligatorii ale faptei, și anume actul juridic nul sau anulabil concret, la care se referă fapta mincinoasă pretinsă sau încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv sau viclean. În acest sens, instanța de judecată și-a asumat funcția acuzatorului și a completat din oficiu învinuirea, specificând (pag. 24, alin. 2): „La fel, în speță este prezent și semnul particularizat în noua lege (fiind apreciat în contextul enunțat al nedecriminalizării faptei comise prin legea nouă, fără a depăși învinuirea incidentă conform legii vechi): anume că inducerea în eroare a părții vătămate prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase s-a realizat în privința naturii juridice a obiectului (apartamentului din bd. Dacia) actului nul (pretinsul contract de vânzare-cumpărare a apartamentului);

- pe lângă faptul că instanța a extins acuzarea peste limitele învinuirii, aceasta a considerat că este nul un act juridic inexistent. Or, contractul de vânzare cumpărare pentru a fi considerat existent trebuie să îmbrace forma legală (autenticat și înregistrat în Registrul bunurilor imobile) și nu poate fi bazat pe

declarațiile pretinsei părți ale acestuia (lui Moscovciuc Vladimir) sau pe presupunerea instanței de judecată;

- referitor la vinovăția inculpatei Colesnic Valentina, aceasta nu a fost demonstrată. Or, în general nu a existat nici o acțiune intenționată din partea acesteia în cadrul raportului material legat de împrumutul luat de către Colesnic Dumitru de la Moscovciuc Vladimir, și materialele cauzei nu conțin nici o probă în acest sens;

- nu poate fi admis nici argumentul instanței precum că situația precară a învinuiților ar putea duce la comiterea infracțiunii, fiind invocată situația cu ipoteca apartamentului nr. 32, de pe str. Zelinski 28/5, mun. Chișinău și aplicarea interdicțiilor și preavizului de exercitare a dreptului la ipotecă, asupra acestui apartament.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2019, apelurile declarate au fost respinse ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a reținut că au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpatei Colesnic Valentina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal.

În acest context, instanța de apel a reținut ca fiind pertinente și concludente declarațiile părții vătămate Moscovciuc Vladimir, care a indicat cu exactitate adresele apartamentelor vizate – bd. Dacia nr. 17, ap. 31 și str. Petru Rareș nr. 39/1, ap. 15, expunând detaliat momentele transmiterii banilor, inclusiv suma de 1500 Euro, în apropierea magazinului „Grand Hall”, bani împrumutați de la martorul Grossu Gheorghe, transmiși inculpatului Colesnic Dumitru.

Tot din declarațiile părții vătămate Moscovciuc Vladimir rezultă că încă din primele declarații din 07 aprilie 2016, partea vătămată a explicat că inculpatul Colesnic Dumitru și mama acestuia, Colesnic Valentina îl purtau cu diferite discuții să mai aștepte cu apartamentele.

Tot în contextul aprecierii declarațiilor părții vătămate Moscovciuc Vladimir, instanța de apel a reținut că deși partea apărării a indicat că inițial partea vătămată a indicat că urma să câștige cel puțin 5 000 Euro, cu restituirea lui a sumei de 29 000 Euro, totuși această divergență este explicabilă tot prin declarațiile părții vătămate, care la începutul audierii sale a indicat că urma să investească într-o afacere de unde trebuiau să câștige mulți bani, ceea ce nu exclude transmiterea apartamentului în proprietate, din care se realizează un profit sau plus valoare (f.d. 24), astfel cum a explicat partea vătămată, în declarațiile sale ulterioare.

Instanța de apel a apreciat versiunea apărării, despre lipsa oricărei tangențe a inculpatei Colesnic Valentina la comiterea faptei, ca fiind combătută prin declarațiile părții vătămate Moscovciuc Vladimir din data de 07 aprilie 2016, în care indică concret apartamentele litigioase, inclusiv la cel care ar fi urmat să-i revină acestuia.

Mai mult ca atât, din materialele cauzei și anume din procurile din 23.02.2015 (f.d.45-46), materialele dosarului civil referitor la apartamentele litigioase (f.d.87, 90-109), declarațiile martorilor Tcaciuc Violetta și Tcaciuc

Vladimir se confirmă consultația juridică și reprezentarea de către vecina lor, Colesnic Valentina în cadrul litigiului citat, fapt care a fost confirmat de către inculpata Colesnic Valentina.

Instanța de apel a reținut că, la materialele cauzei penale nu au fost administrate careva probe care să explice cum ar fi putut partea vătămată Moscovciuc să știe cu exactitate despre aceste apartamente nominalizate concret la data de 07 aprilie 2016, în contextul în care înscrisurile referitor la aceste apartamente au fost ridicate de organul de urmărire penală abia la data de 29 noiembrie 2016, iar argumentele părții apărării precum că partea vătămată ar putea să vadă careva acte la cet. Alexandru Granovschi când le-ar fi scos din calculator, nu sunt însoțite de nici un substrat factologic și contravin ansamblului materialului probator administrat.

Totodată, instanța de apel a reținut ca fiind pertinente și concludente declarațiile părții vătămate Moscovciuc Vladimir care a indicat că inculpații Colesnic Valentina și Colesnic Dumitru i-au arătat o procură la momentul transmiterii primei tranșe de bani din 01.04.2014, unde ar fi fost indicat dreptul de vânzare-cumpărare, iar prin acest fapt se explică că dânsul a cunoscut cine sunt proprietarii apartamentului de la Colesnic Dumitru și Colesnic Valentina, aceștia i-au arătat că proprietarii sunt familia Tcaciuc, Iudina Ludmila era primul proprietar al apartamentului, care a vândut lui Tcaciuc apartamentul și erau careva probleme cu o procură în legătură cu care Colesnic Valentina se îngrijora, iar procura generală a văzut-o prima dată la el în ograda blocului, la sfârșitul lunii martie 2014.

La fel, din declarațiile părții vătămate Moscovciuc Vladimir, instanța de apel a reținut că procura de la domnul Tcaciuc pe numele lui Colesnic Valentina, i-a prezentat-o Colesnic Dumitru, procura era eliberată de Tcaciuc pe numele Valentinei Colesnic, când Valentina Colesnic a fost pe adresa din str. Zelinschi, la sfârșitul lunii martie 2014, i-a arătat mai multe acte printre care era și procura. Colesnic Dumitru i-a arătat o foaie, în care era scris că Tcaciuc îi dă dreptul de vânzare-cumpărare a apartamentului, foaia era în folie, poate mai erau și altele, dar el a citit doar o procură eliberată de Tcaciuc pe numele Valentinei Colesnic.

Așadar, prin declarațiile părții vătămate Moscovciuc Vladimir s-a atestat existența anumitor înscrisuri cu privire la apartamentele citate, or, la efectuarea percheziției nu a fost ridicată o procură cu drept de vânzare, la fel nu este invocată verificarea veridicității actului citat prezentat de inculpați părții vătămate Moscovciuc Vladimir, fapt prin care nu se poate reține neprezentarea unui act numit procură, în care ar fi fost indicat un drept de vânzare-cumpărare, veridicitatea căruia nu a fost verificată, or, relevanța procurilor de reprezentare din 23.02.2015 nu a fost recunoscută ca fiind doveditoare a faptului că anume aceste procuri i-au fost prezentate părții vătămate, mai mult, acestea nu conțin dreptul de vânzare-cumpărare, concomitent nu a fost eliberată o singură procură, ci două de reprezentare anexate.

Iar, prin declarațiile martorilor Tcaciuc Violetta și Tcaciuc Vladimir date în cadrul ședinței de judecată rezultă că aceștia nu au eliberat o altă procură inculpatei Colesnic Valentina.

În ceea ce privește argumentele părții apărării precum că în declarațiile părții

vătămate Moscovciuc Vladimir sunt unele neconcordanțe, instanța de apel nu le-a reținut în contextul în care, situația de fapt reținută este confirmată prin probele administrate la materialele cauzei. Or, pretinsa schimbare a declarațiilor de către partea vătămată după prima audiere la organul de urmărire penală, nu poate fi reținută, deoarece partea vătămată nu a dat declarații contradictorii în esență, fiind date declarații suplimentare, atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, ultimul având dreptul de a da declarații suplimentare la cererea sa sau a altui participant la proces.

De asemenea, probatoriul administrat combate versiunea părții apărării referitor la existența relațiilor de împrumut dintre Colesnic Dumitru și Moscovciuc Vladimir, contrar alegațiilor inculpatei Colensic Valentina, deoarece declarațiile părții vătămate referitor la recipisele citate, precum și cererile de prelungire a termenelor de achitare din 23.07.2015 și 16.03.2016 (f.d.33-34), coroborate cu explicațiile consecutive cronologic ale părții vătămate, inclusiv explicația că prin aceste prelungiri Colesnic Dumitru le scria ca să îl liniștească și să nu își facă griji că el poate să scrie rugăminte de a prelungi termenul achitării din recipise și în timp apropiat o să aibă toate actele, descrierea evenimentelor factice și rolul fiecărui inculpat, coroborează integral cu întregul material probator care este în interconexiune și demonstrează existența escrocheriei comisă și de inculpata Colesnic Valentina și nu a unor relații de împrumut exclusive dintre Colesnic Dumitru și Moscovciuc Vladimir, contrar versiunii inculpatei Colesnici Vladimir.

Cu referire la argumentele părții apărării despre aflarea în arest pe parcursul anului 2015 a inculpatului Colesnic Dumitru, instanța de apel a reținut că aceste alegații nu sunt confirmate factologic, cu nici o probă, mai mult, nu este confirmat că anume la semnarea actelor din dosar din anul 2015 (f.d.31, 33), inculpatul s-ar fi aflat în arest și nu ar fi avut posibilitatea să le semneze.

În altă ordine de idei instanța de apel a notat că, dat fiind faptul operării modificării dispoziției art.190 Cod penal, prin Legea nr.179 din 26.07.2018 „pentru modificarea unor acte legislative”, procurorul Anici Renata prin ordonanța din 09.10.2018 (f.d.6-7, vol. V), a modificat învinuirea inculpatei în sensul completării ei, expunând în următoarea redacție: „dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată o faptă mincinoasă, în proporții deosebit de mari”.

În acest sens, instanța de fond a respins cererea părții apărării de anulare a ordonanței de completare a învinuirii, deoarece în partea motivată, și anume în situația de fapt reținută de procuror, această ordonanță detaliază situația de fapt, iar situația de fapt poate fi detaliată de procuror și constatată de instanță în partea motivată a hotărârii, în modul în care obiectiv este stabilită.

În același timp instanța de apel a menționat că, instanța de fond parțial a reținut argumentele părții apărării ce țin de partea dispozitivă a ordonanței de completare a învinuirii, deoarece în această parte, chiar dacă se completează învinuirea prin redacția detaliată, în baza art.8 Cod penal, instanța de judecată reține ca fiind incidentă redacția nedetaliată în vigoare la momentul comiterii faptei conform art.8 Cod penal, deoarece art.10-10/1 Cod penal nu sunt incidente, deoarece această Lege de modificare citată, nu agravează și nici nu atenuează

situația inculpatei și pedeapsa prevăzută de sancțiunea art.190 alin.(5) Cod penal, instanța de fond reținând incidența semnelor din învinuirea în modul în care este formulată în rechizitoriu, învinuire care se încadrează în limitele învinuirii completată, iar deoarece redacția semnelor calificative reținute de instanță se încadrează în limitele învinuirii inițiale și completate, prin prisma art.325 Cod procedură penală, fapta descrisă în situația de fapt, care cuprinde atât semnele în redacția nouă, cât și cea veche, se va încadra cu semnele constitutive ale infracțiunii în redacția veche, conform art.8 Cod penal, fără a exista temeiurile de nulitate a ordonanței conform art.251 Cod de procedură penală.

4.2. Referitor la individualizării pedepsei penale în privința inculpatei Colesnic Valentina, Colegiul Penal a constatat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.6, 7, 61, 75 Cod penal raportat la prevederile art.79 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării.

În acest context, instanța de apel a reținut circumstanțele menționate supra și a respins solicitarea din apel invocată de acuzatorul de stat de a stabili inculpatei Colesnic Valentina a unei pedepse sub formă de 14 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, or, în speță dată, circumstanțele stabilite de instanța de fond și găsindu-și confirmare deplină și în instanța de apel care țin de personalitatea inculpatei și motivele comiterii faptei constituie date privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor și a personalității inculpatei.

4.3. Referitor la acțiunea civilă privind repararea prejudiciului material, instanța de apel cu trimitere la prevederile art.art.219 alin.(1) - (3), 220 alin.(3), 225 Cod de procedură penală și prevederile art.118 Cod procedură civilă, a respins solicitarea părții apărării de a respinge integral acțiunea civilă înaintată de reclamantul Moscovciuc Vladimir, or, în cadrul cercetării judecătorești, prin probele administrate la dosar s-a constatat că reclamantului i s-a cauzat un prejudiciu material în sumă de 29 000 Euro și care urmează a fi încasat de la inculpata Colesnic Valentina.

Totodată, în conformitate cu art.art.1422-1423 Cod Civil, prin prisma criteriilor de determinare a prejudiciului moral și reieșind din faptul că reclamantului i s-au cauzat suferințe psihice, lipsa folosirii pe o perioadă îndelungată de sumele transmise inculpatei, Colegiul Penal atestă că instanța de fond echitabil a evaluat cuantumul daunelor morale în mărime de 40 000 lei, care constituie o satisfacție echitabilă a prejudiciului moral cauzat.

5. Inculpata, a contestat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora și încetarea procesului din cauza lipsei faptei infracționale.

În motivarea cerințelor sale a invocat că atât cu sentința primei instanțe, cât și cu decizia instanței de apel, nu este de acord, le consideră neîntemeiate și ilegale, fiind examinate și pronunțate cu încălcări grave ale legislației materiale și procesuale, precum și cu încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale protejate de Constituția și Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

5.1. Avocatul Filatov Serghei în numele inculpatei, în temeiul pct.4) și 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- nu este decacord cu constatările instanțelor ierarhic inferioare, acestea nu au nici o susținere prin probe directe, concludente și pertinente, fiind bazate numai pe declarațiile contradictorii și dubioase a părții vătămate Moscovciuc Vladimir, care nici nu a putut demonstra proveniența banilor, precum și pe presupuneri "că astfel de situație ar putea avea loc". Cu regret, instanța de apel a preluat aceste presupuneri fără a le supune verificării obiective și bazate pe probe relevante;

- în special, consideră că nu sunt probate în modul corespunzător următoarele constatări ale instanțelor referitoare la fapta incriminată: a) faptul că Colesnic Valentina a acționat împreună cu Colesnic Dumitru și au avut oarecare înțelegere; b) faptul prezentării de către inculpata a unei fapte mincinoase ca adevărată, și anume precum că apartamentul menționat poate fi vândut lui Moscovciuc pe când proprietarii acestuia, domnii Tcaciuc, nu au manifestat niciodată intenții de înstrăinare a acestuia; c) faptul că a avut loc un set repetat și îndelungat de întâlniri și tratative, pentru a-l convinge pe Moscovciuc să transmită bani. Nici măcar una singură întâlnire sau discuție, dovedită în modul corespunzător; d) faptul că Colesnic Valentina era cunoscută cu partea vătămată Moscovciuc;

- toate declarațiile martorilor, cum ar fi Gavricov Andrei, Gololobova Chira și Grossu Gheorghe invocate de instanțele de judecată în susținerea condamnării, sunt bazate numai pe "auzite" de la partea vătămată, Granovschi Alexandru, alte persoane, fără ca să confirme nemijlocit, expres și clar circumstanțe importante pentru cauza (cum ar fi participarea acestora la preținsele negocieri sau convingeri din partea inculpaților);

- pe de altă parte, în materialele cauzei sunt probe concludente și recunoscute de către toți participanți, care determină clar și cert natura raportului juridic examinat și circumstanțele importante, cum ar fi:

a) recipise scrise de Colesnic Dumitru și scrisori confirmative în care se confirmă că Colesnic Dumitru a luat de la Moscovciuc cu titlu de împrumut banii în cauză, și s-a obligat să îi întoarcă într-o anumită perioadă de timp;

b) declarațiile martorilor Tcaciuc Violetta și Tcaciuc Vladimir, prin care se confirmă următoarele circumstanțe importante: la d-na Colesnic Valentina ei s-au adresat pentru asistență juridică în luna ianuarie 2015, și procura de reprezentare în instanța de judecată au emis în luna februarie 2015 și alte procuri, pentru înstrăinarea apartamentelor, ei nu au dat;

- astfel, este absolut neîntemeiată presupunerea instanțelor de judecată, precum că inculpații Colesnic au știut despre apartamentele d-lor Tcaciuc încă în anul 2014. Or, în declarațiile sale domnii Tcaciuc expres au indicat că s-au adresat la d-na Colesnic cu problema apartamentelor în luna ianuarie 2015, și tot în anul 2015 i-au dat procuri pentru reprezentarea în instanța de judecată fără drepturi de dispoziție asupra apartamentelor;

- unica concluzie obiectivă în aceste circumstanțe este că inculpații Colesnic

în anul 2014 nu au știut despre problema apartamentelor și, respectiv, nu au putut face careva promisiuni lui Moscovciuc;

- din probe materiale - recipise scrise de Colesnic Dumitru și acceptate de partea vătămată ca confirmarea relației existente, rezultă că partea vătămată Moscovciuc Vladimir a împrumutat lui Colesnic Dumitru, în trei rate, suma totală de 29.000 euro. Colesnic Dumitru s-a obligat să le întoarcă și nu a negat faptul împrumutului. Astfel, este confirmat prin probe scrise raportul civil de împrumut, reglementat de prevederile Codului civil;

- în pofida acestor probe incontestabile, instanțele dau o apreciere arbitrară care denaturează esența acestora;

- din toate explicațiile date în cadrul instanțelor de judecată, nu a văzut nici un argument sau referire la alte probe concrete, care ar combate natura juridică a înscrisurilor invocate de însăși participanți ai raportului existent. În acest sens, era dreptul exclusiv al lui Colesnic Dumitru de a asuma angajamentul material în forma de împrumut, și era dreptul exclusiv al lui Moscovciuc de a accepta sau nu această formă. Ori, dacă Moscovciuc pretindea la alt raport, cum ar fi procurarea imobilului, este rezonabil ca el să fi cerut o confirmare corespunzătoare acestui raport (avans, arună, antecontract, etc). Însă, Moscovciuc a acceptat forma împrumutului, și acuma nimeni, nici Moscovciuc, nici instanța de judecată, nici un alt terț nu are dreptul și nici competența de a califica altfel raporturile create decât un împrumut. Pentru a combate caracterul de împrumut al raportului în cauză, confirmat prin recipise - probe scrise, sunt necesare alte probe scrise, emise/recunoscute de către participanții acestor raporturi. Însă, astfel de probe nu au fost invocate nici de acuzare și nici de către instanța de judecată, din simplul motiv, că acestea nu există;

- unica constatarea legală și întemeiată care poate fi făcută în temeiul recipiselor și scrisorilor examinate, este că între Colesnic Dumitru și Moscovciuc Vladimir a existat raporturi de împrumut;

- instanțele de judecată au recunoscut că domnii Tcaciuc au confirmat direct implicația dnei Colesnic Valentina abia în luna ianuarie 2015, însă unilateral, arbitrar și inadmisibil au presupus că acestea au fost probabil greșite;

- totodată, la materialele cauzei este anexată cererea de chemare în judecată din 29 mai 2015 din partea d-lor Tcaciuc privind eliberarea bunurilor imobile de sub sechestru, care totalmente confirmă versiunea declarațiilor acestora precum că s-au adresat la d-na Colesnic abia în anul 2015;

- în acest sens, instanțele arbitrar au constatat că d-na Colesnic ea asistat pe domnii Tcaciuc la întocmirea cererii din 27.03.2014, or nu există nici o confirmare a acestui fapt. Mai mult, această constatare contravine declarațiilor martorilor Tcaciuc Vladimir și Violeta precum că s-au adresat la d-na Colesnic în luna ianuarie 2015;

- anume pentru a confirma aceste declarații și a exclude orice dubii, am solicitat ca instanța de apel să audieze suplimentar pe Vladimir și Violeta Tcaciuc. La fel am solicitat audierea martorului Vasilevschi Igor, care eventual urma să confirme relațiile cu partea vătămată. Însă, instanța de apel a refuzat audierea acestor martori, prin ce a încălcat dreptul inculpatei la apărarea;

- în rezultat, considerăm că în cadrul examinării judiciare s-a confirmat inexistența faptei incriminate. Ca urmare, în conformitate cu art.390 alin.(1) pct.1) al Codului de procedură penală, instanța urma să adopte sentința de achitare;

- instanța de judecată și-a asumat funcția acuzatorului și a completat din oficiu învinuirea, a extins acuzarea peste limitele învinuirii, aceasta a considerat că este nul un act juridic inexistent. Or, contractul de vânzare-cumpărare pentru a fi considerat existent trebuie să îmbrace forma legală (autentificat și înregistrat în Registrul bunurilor imobile), și nu poate fi bazat pe declarațiile pretinsei părți ale acestuia (lui Moscovciuc) sau pe presupunerea instanței de judecată;

- în cauza examinată în calitate de inculpat a participat Colesnic Dumitru, care este și ficiorul inculpatei Colesnic Valentina. La 16.07.2018 Colesnic Dumitru a decedat;

- prin încheierea din 31.10.2018 instanța de fond a dispus încetarea derulării actelor specifice tragerii la răspunderea penală a inculpatului Colesnic Dumitru, și a respins demersul înaintat de Colesnic Valentina privind admiterea acesteia ca reprezentant procesual în vederea realizării dreptului la apărare și la reabilitare;

- imediat după pronunțarea acestei încheieri instanța de fond a dispus eliberarea avocatului lui Colesnic Dumitru de la exercitarea funcției de apărare a acestuia. Mai departe procesul a fost desfășurat fără participarea reprezentantului și avocatului inculpatului Colesnic Dumitru;

- la rândul său instanța de apel, cu toate că a menținut poziția primei instanțe, totuși a examinat cauza cu participarea avocatului numit din oficiu pentru apărarea inculpatului Colesnic Dumitru. Astfel, instanța de apel a examinat cauza cu participarea procesuală a inculpatului Colesnic Dumitru, fără să-i fie asigurat în mod efectiv dreptul la apărare. Astfel, instanța trebuia întâi de toate să admită pe reprezentantul procesual al lui Colesnic Dumitru, cu investirea acestuia de drepturi procesuale în vederea realizării apărării, inclusiv prin alegerea unui avocat-apărător. Or, voința inculpatului decedat de a alege un apărător se realizează prin voința reprezentantului acestuia, dar nu de către instanța de judecată prin solicitarea asistenței garantate de stat pentru persoana decedată;

- Colesnic Valentina, fiind mama decedatului Colesnic Dumitru, este direct cointereseată în desfășurarea corectă a procedurii în privința ficiorului său, adică prin asigurarea eficientă a dreptului acestuia la apărare, să fie reprezentat și să fie reabilitat.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate de către inculpata Colesnic Valentina și avocatul acesteia, Filatov Serghei, solicitând inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

7. Judecând recursurile declarate în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul art.414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Totodată, potrivit art.101 alin.(4) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe, la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Colegiul constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Analizând recursurile declarate de către inculpata Colesnic Valentina și de către avocatul acesteia, Filatov Serghei, instanța de recurs constată că sunt bazate pe aceleași temeuri, fiind invocate în principiu aceleași argumente, prin urmare asupra acestora Colegiul penal lărgit se va expune concomitent.

Colegiul penal reține că, în susținerea recursurilor s-au invocat pct.4) și 8) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală, însă, reieșind din cerințele recursurilor - acestea se cuprind în pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și acesta este expus neclar.

Colegiul penal lărgit reține că, în ședința instanței de apel, avocatul Filatov Serghei, care reprezintă interesele inculpatei Colesnic Valentina, a solicitat audierea martorilor Tcaciuc Violetta și Tcaciuc Vladimir, asumându-și responsabilitatea de a asigura prezența acestora, însă instanța de apel a respins cererea, invocând că martorii au fost audiați în prima instanță potrivit tuturor rigorilor Codului de procedură penală, fără o motivare suplimentară. Totodată, Colegiul constată că în motivarea deciziei instanței de apel se regăsesc concluzii incerte deduse anume din declarațiile ultimilor.

Potrivit art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, în cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la

solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

La fel, instanța este obligată la examinarea probelor care confirmă vinovăția sau nevinovăția persoanei, să argumenteze motivele admiterii sau respingerii probelor atât de învinuire, cât și cele de apărare.

În orice caz, se supun analizei toate probele, indiferent de faptul că sunt cuprinse în dosarul penal sau prezentate de către părți în ședință.

Potrivit art.24 alin.(3) Cod de procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură.

Egalitatea părților în proces se exprimă prin aceea că ele se folosesc de drepturi egale în administrarea probelor, participarea la examinarea lor și înaintarea cererilor. Principiul contradictorialității asigură atât dreptul părților de a prezenta și discuta întregul material probator, cât și dreptul părților de a-și expune părerea și argumentarea ei în fapt și drept, cu privire la toate problemele ce trebuie soluționate. Așezarea judecării pe principiul contradictorialității implică egalitatea de „arme” între învinuire și apărare, între susținerea pretențiilor și combaterea lor.

Pe de altă parte, în motivarea deciziei instanței de apel se regăsesc declarațiile inculpatei Colesnic Valentina, părții vătămate Moscovciuc Vladimir, martorilor Tcaciuc Vladimir, Tcaciuc Violetta, Grossu Gheorghe, Gololobova Chira, Gavricov Andrei, precum și probele materiale invocate de către procuror și de către avocatul inculpatei, fără însă, a supune unei verificări minuțioase și obiective fiecare probă separat - sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței și veridicității, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că concluziile instanței de apel nu cuprind un substrat factologic, având la bază doar probe indirecte și intermediare. Or, nu pot fi reținute constatările instanței de apel și anume, „ faptul că partea vătămată Moscovciuc Vladimir deține informații despre bunurile imobile aflate în litigiu, prezumă vinovăția inculpatei Colesnic Valentina”.

Or, conform prevederilor art.art.100 alin.(4), 101 alin.(1) - (4) Cod de procedură penală, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera statistic probele, dar și de

a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel, concluziile instanței de apel formulate în decizie, poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, însă, așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

Tot în acest context, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, motivarea hotărârii judecătorești trebuie realizată într-o manieră clară și coerentă, întrucât, pe de o parte, este indispensabil necesară pentru controlul exercitat de jurisdicția ierarhic superioară, iar pe de altă parte, constituie, pentru părțile litigante, o garanție împotriva arbitrariului, furnizându-le dovada că cererile și mijloacele lor de apărare au fost riguros analizate.

Motivarea hotărârii reprezintă un element de transparență a justiției inerent oricărui act jurisdicțional, iar hotărârea judecătorească este rezultatul unui proces logic de analiză științifică a pretențiilor deduse judecății, dispozițiilor legale incidente și probelor administrate în cauză în scopul aflării adevărului, urmare a unui raționament logic-juridic care se reflectă în motivarea acesteia.

Conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art.6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) § 85).

În afară de aceasta, motivarea hotărârilor este un instrument important în asigurarea transparenței justiției și existența unui control social asupra acesteia (Hirvisaari c. Finlandei, (2001) § 30).

Suplimentar, Colegiul penal reține că instanța de apel în partea constatatoare a deciziei a notat, „... instanța de fond a constatat că Colesnic Dumitru, în perioada .... ; Inculpata Colesnic Valentina, acționând intenționat, împreună și de comun acord cu fiul său Colesnic Dumitru, prin inducerea în eroare ... “. Așadar, instanța de apel a constatat săvârșirea faptei de către Colesnic Dumitru în partea constatatoare a deciziei, însă în motivare a indicat că - procesul penal intentat în privința inculpatului Colesnic Dumitru a fost încetat, în legătură cu decesul făptuitorului.

Din circumstanțele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel deficitar și-a motivat soluția, încălcând prevederile art.414, 496-499 Cod de procedură penală, prin ce s-a comis eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă

probelor administrate în cauză și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, precum și să cerceteze minuțios aspectele învinuirii înaintate, argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele expuse în pct.7 al prezentei decizii.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

d e c i d e :

Admite recursurile ordinare declarate de către inculpata Colesnic Valentina și de către avocatul acesteia, Filatov Serghei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2019, în cauza penală în privința inculpatei *Colesnic Valentina xxx* și dispune rejudecarea cauzei, de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 11 martie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Catan Liliana

Boico Victor